

Resumé

Aj napriek svojej pomerne krátkej kariére, Flannery O'Connorová svojimi dielami vzbudila nemalý ohlas. Jej zvláštne postavy, ktoré sa aj dnes dajú hodnotiť asi ako najmenej sympatické postavy literárneho sveta vôbec, postavy ignorantov zameraných a sústredených len na svoju vlastnú osobu nám zvláštnym spôsobom ostávajú v pamäti ešte dlho potom, čo ich fiktívne osudy dočítame. Vysvetlenie tohto javu môžeme hľadať aj v skutočnosti, že samotná Flannery O'Connorová s nimi nemala príliš mnoho súcitu. Aj napriek tomu, že sa otvorene hlásila ku svojej katolíckej identite, osudy jej postáv príliš nevyznievajú v súlade s ideami kresťanského humanizmu. Práve naopak, mnoho z nich záverom čelí násilnej smrti, sú okradnutí o svoje umelé končatiny a kedykoľvek, keď je to možné O'Connorová svoje postavy vystavuje ostrej satire a drsnému humoru. Nasledujúca práca sa sústreďí práve na tento už zmienený drsný a uštipačný humor, ktorý autorka vo svojich dielach mieša s moralistickým kázaním. Cieľom prvej kapitoly je uviesť samotnú autorku do širšieho kontextu južanskej literatúry a taktiež zaradiť charakter a užitie jej humoru do komplexnejšej tradície humoru v južanskej literatúre. Druhá kapitola bližšie určuje špecifickosť humoru Flannery O'Connorovej a zároveň poukazuje na určitú podobnosť s teóriou humoru vo filozofii Henriho Bergsona, ktorý podobne ako O'Connorová videl úlohu humoru ako primárny prostriedok udržania spoločenskej rovnováhy. Ďalšia kapitola následne uvádza do kontextu autorkin postoj k nihilizmu modernej doby a analyzuje jedny z typických postáv v dielach Flannery O'Connorovej, takzvaných pseudo-nihilistov. Hulga a Hazel Motes sú okrem svojho pseudo-nihilizmu veľmi podobní predstaviteľom Bergsonovskej charakteristike komickej postavy, ktorá sa taktiež objavuje v tejto kapitole. Štvrtá kapitola sa znova pokúša identifikovať typické rysy Bergsonovej teórie humoru v postavách obľúbených pseudo-intelektuálov, ktorí sa pomerne často vyskytujú v dielach O'Connorovej. Ako typických predstaviteľov táto kapitola uvádza Asburyho Foxa a Calhouna. Analýza postáv z opačného spektra autorkinej typológie tvorí piatu kapitolu. Tieto postavy nie sú veľmi diskutované z hľadiska svojej komickosti ako skôr z hľadiska, ktoré poukazuje na ich schopnosť odhaliť ostatným postavám-ignorantom ich pravú podstatu. Aj napriek tomu, že sú spojenci zla, dokážu identifikovať, čo je dôležité a taktiež poznajú svoju pravdu. Záverečná kapitola zhrňuje predložené poznatky a zdôrazňuje unikátny talent Flannery O'Connorovej tak verne zobrazit' súčasný znepokojujúci stav moderného človeka.